

روایت‌های استراتژیک

قدرت ارتباطات و تصویرسازی در روابط بین‌الملل

تألیف:

الیستر میسکیمون، بن اولافلین

لورا روزل

ترجمه

سجاد حیدری فرد

مؤسسه فرهنگی مطالعات و تحقیقات

بین‌المللی ابرار معاصر تهران

۱۴۰۰

پیشگفتار

ما با تفکر در مورد گذارهای قدرت آغاز کردیم. همه گذارهای مدرن از یک نظم جهانی به دیگری، متضمن منازعه بین المللی جدی بوده‌اند. ما صحبت از روایت‌های استراتژیک را در سال ۲۰۰۷ آغاز کردیم. گزارش‌های خبری در آن زمان از تغییر موازنه قدرت از غرب به شرق، از ایالات متحده و اتحادیه اروپا به بریکس و «بقیه» می‌گفتند. نظریه روابط بین الملل می‌گفت: انتظار جنگ بنیادی در سطح نظام داشته باشیم که فاتحان در مورد ماهیت مرحله بعدی نظم جهانی تصمیم بگیرند. پرسیدیم آیا هیچ‌یک از قدرت‌های بزرگ می‌تواند روایتی درباره آن نظم آینده ایجاد کند که همه بتوانند خریدارش باشند؛ آیا یک روایت گیرا می‌تواند جنگ جهانی مرسوم را غیرضروری کند.

این، زمانی بود که رهبران، ولو به صورت ابتدایی، تلاش زیادی را صرف مشروعیت‌بخشی به ایده‌های بزرگ در روابط بین الملل از طریق روایت‌ها می‌کردند. جنگ با ترور، قالبی از قهرمانان و اشرار، ماشه یازده سپتامبر، نبرد برای قلوب و اذهان و برآوردهای پیروزی را تنها پس از یک مبارزه نسلی ارائه کرد. روایت جنگ با ترور برای توجیه بازنظم‌دهی کلی سیاست داخلی و بین المللی مورد استفاده قرار گرفت. سپس، نظام مالی جهانی فروپاشید. سیاستمداران و رسانه‌ها باز زنجیره‌ای از رویدادها را به عموم مردم جهان ارائه کردند که حول آن می‌توانستند مقصر را مشخص، و پایانی خوش را پیش‌بینی کنند؛ اما زنجیره‌ای از رویدادها که ایثار، ریاضت و - در این مورد - عدم تغییر کلی سیاست را می‌طلبید. از طریق این روایت‌های امنیت و اقتصاد، رهبران

سیاسی کوشیدند تجربه تحمل این سال‌ها را شکل دهند. آنها از روایت‌ها به صورت استراتژیک برای خلق برداشت‌های همگانی از گذشته، حال و آینده استفاده کردند تا برای پاسخ‌های سیاست‌گذارانه خاص و بسیار قابل ستیز مشروعیت بیابند.

این روایت‌های استراتژیک به ندرت موفق شدند. باید همواره فرض را بر این گذاشت که ارتباطات شکست می‌خورد و مردم به سختی قانع می‌شوند؛ اما اکولوژی رسانه‌ای به سرعت در حال تغییر، کنترل روایت‌ها و حتی شناخت کیستی مخاطبان را برای رهبران هرچه دشوارتر کرد. روابط بین الملل به ارتباطات وابسته است و ارتباطات کم‌کم در جهات مختلف کار می‌کرد. موضوع کتاب پیش رو این است که چگونه رهبران می‌کوشند از روایت‌ها به صورت استراتژیک در این بستر چالش‌برانگیز استفاده کنند؛ بستری که تولید بخش سرعت، بُرد و درگیری بیشتر در ارتباطات بین‌المللی است؛ اما در واقع، همزمان اضطراب‌ها، آسیب‌پذیری‌ها و ریسک‌های جدیدی را خلق می‌کند. با وجود این، رهبران سیاسی گزینه‌ای جز تلاش برای خلق اجماع حول روایت خود ندارند. با توجه به سابقه خشونت‌آمیز گزاره‌های قدرت گذشته، فکر می‌کنیم قطعاً گزینه‌ای جز تلاش ندارند.

فهرست مطالب

۱	مقدمه.....
۶۱	کنشگران روایت‌های استراتژیک.....
۱۱۳	روایت‌های استراتژیک نظم بین‌المللی.....
۱۷۹	ستیز.....
۲۶۱	زیرساخت‌های اطلاعاتی.....
۳۱۱	نتایج: نگاه به آینده.....
۳۳۳	منابع.....